

Timișoara – 21 iulie 2013, ora 14

Da... aceasta, desigur, este o surpriză pentru mine. Dar am avut deja o surpriză foarte mare: când am mers de la hotel la aeroport, [în Africa] frații mi-au prezentat șapte întrebări puse de cei care predică, la care ar fi trebuit să răspund. Dar, pe drumul spre aeroport, au închiriat un mic loc sub cerul liber, ca un mic stadion, cu exact 5.700 de locuri; și toate locurile erau ocupate și mulți stăteau în picioare. Iar eu am avut impresia că noi doar vom merge la aeroport, ne întâlnim cu câțiva frați și ne luăm la revedere, vom răspunde la câteva întrebări. Însă aceasta arată foamea oamenilor.

De asemenea, trebuie să spun că organizarea acestor adunări a fost minunată. Am mers cu elicopterul cu șase locuri, cu un mic avion particular cu șaisprezece locuri – în fiecare zi am mers din oraș în oraș. Și totul a fost aranjat perfect. Fratele nostru [Didier] este aici și el știe. Fratele nostru Miro este aici? Nu este aici?

Deci, doar ne ridicam, coboram, aveam o adunare, apoi plecam pentru adunarea din ziua următoare. Trebuie să spun că în România este similar. Fiecare adunare a fost aranjată bine, au fost afișe în fiecare oraș, ca să anunțe adunările... Acest lucru nu se face des... Dar arată interesul în a împărtăși mesajul cu alții. Dacă-l ținem pentru noi, dacă nu semănăm sămânța, nu ar putea să existe un seceriș.

Ceea ce regret, este următorul lucru: trebuie să clarificăm câteva puncte, datorită unor frați greșiți și a unor învățături greșite. Dar, ca să fiu sincer cu voi, nu există niciun om pe pământ care să-l iubească pe fratele Branham la fel de mult ca mine. Pentru că slujba mea este legată în mod direct de slujba lui. Aceasta, din cauza chemării directe din partea Domnului, dar și pentru că eu l-am văzut pe fratele Branham ridicându-se în slavă... Ochii mei au fost ultimii care l-au văzut în sicriu.

Venisem din Germania ca să particip la funeralii, dar am vrut să mă asigur că William Branham este în acel sicriu. Așa că am vorbit cu d-nul Coots și l-am întrebat dacă-l pot vedea pe omul care urmează să fie înmormântat. Astfel, am urcat scările – era o singură încăpere la etaj, cu un acoperiș foarte abrupt. Domnul acela a fost cumsecade, a deschis sicriul și eu l-am văzut pe fratele Branham.

Știți, el avusese un accident groaznic și fața îi fusese foarte afectată, însă aici nu era nicio zgârietură pe fața lui. Era exact așa cum l-am cunoscut eu dintotdeauna. Și am fost foarte surprins. Dar apoi, după ce au avut loc funeraliile, m-am dus în camera mea. Era 11 aprilie 1966... Și când am intrat în camera hotelului, am plâns... am plâns, am plâns... Nu-mi venea să cred, nu puteam să înțeleg că Dumnezeu și-a luat slujitorul... Se cânta „Numai să crezi, numai să crezi”, „Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada”... Eu nu am cântat, doar am plâns, am plâns... Am spus: „Doamne, spune-mi cum poate fi pregătită Mireasa fără

slujba aceasta?”. Pentru că știam despre chemarea lui divină și despre slujba dată de Dumnezeu... Așa că nu puteam să înțeleg.

Însă, când m-am întors în camera mea de hotel, pacea lui Dumnezeu a intrat în sufletul meu, ceva supranatural, ceva minunat. Iar de data aceasta, nu un glas, ci a vorbit în inima mea, foarte puternic. Eram gata să-mi aplec urechea [spre inimă]: „Acum a sosit timpul tău, ca să mergi din oraș în oraș, să împărtășești hrana duhovnicească cu poporul lui Dumnezeu”. Vreme de cincisprezece ani am lucrat și mi-am câștigat existența și, în același timp predicam. Am lucrat pentru guvernul german, pentru NATO, aveam un serviciu foarte bun...

Dar când m-am întors de la funeralii, am demisionat, am spus: „A sosit timpul ca eu să închei cu acest serviciu și să fac lucrarea Domnului”. Am făcut toate acestea conform însărcinării.

Și cum spuneam în una dintre adunări, primii ani au trecut fără nicio problemă. Apoi, s-a ridicat un frate dintr-o parte, altul din altă parte, a apărut invidia și așa mai departe. Și pentru că eu nu credeam că William Branham a fost Isus Hristos... Mulți dintre cei din S.U.A. credeau că el a fost Dumnezeu descoperit în trup de carne, că el a fost Isus Hristos, că a adus la existență lucruri doar prin Cuvântul vorbit... Chiar unul dintre cei mai renumiți, a venit la mine la hotel, ridicându-și mâna și încercând să mă convingă că William Branham este Hristos descoperit în trup. A trebuit să-i spun: „Te rog să părăsești această cameră”. Exact de atunci ei au spus că „fratele Frank este un german cu capul pătrat”, că „el nu-l acceptă pe proroc”. Eu îl accept pe proroc, dar Isus Hristos este Isus Hristos, iar prorocul este prorocul. Numele tatălui său era Charles, iar numele mamei sale era Ella. Strămoșii lui erau din Irlanda, nu din cer. Dar, pentru că eu am luat poziție și nu am primit celelalte învățături și ceea ce numeau ei „descoperiri”, au spus că „fratele Frank nu este în mesaj. El nu-l crede pe proroc”. Fratele Frank este în mesaj mai mult decât ei toți! Dar așa cum v-am arătat astăzi din Cuvântul lui Dumnezeu, un text profetic poate să aibă o dublă aplicare și o dublă împlinire.

De exemplu: în Maleahi 3:1 sunt două făgăduințe. Prima: „*Voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”. Dar a doua făgăduință este: „*Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți*”. Două lucruri într-un singur verset... Și dacă cercetați în Noul Testament, numai prima parte a fost amintită, în Matei 11:10, Marcu 1:2-3, Luca 7. Partea a doua nu a fost amintită niciodată, că „*Și deodată va intra în Templul Său ... Solul legământului*”. Dar dacă mergeți în Apocalipsa 10, Îngerul legământului coboară, cu curcubeul deasupra capului Său și aceasta se întâmplă exact după slujba celor doi proroci. Pentru că, din momentul când el jură, conform Daniel 12:7, va mai fi o vreme, două vremi și o jumătate de vreme – un an, doi ani și o jumătate de an.

Astfel, eu trebuie să merg de la un verset la alt verset, ca să găsesc confirmarea în Cuvântul lui Dumnezeu. Este sigur doar dacă se găsește în Cuvântul lui Dumnezeu. Deci, frații care nu au o chemare, nu au dreptul să spună ceea ce spun; și fiecare spune altceva, apoi spun că „prorocul a spus”, „prorocul a spus”. Dar ei nu înțeleg contextul biblic în care a spus el ce a spus.

Prin harul lui Dumnezeu, Domnul mi-a dăruit înțelegerea planului de mântuire. N-a fost alegerea mea. Dacă v-aș povesti cum a călăuzit Dumnezeu chiar și în viața mea personală... Dar doresc ca voi să înțelegeți că acesta este timpul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu și noi trebuie să avem orientare divină din Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă citiți în Fapte 2, apostolul Petru a schimbat cuvântul „înfricoșată” cu „strălucită”. Prorocul spusese „ziua cea mare și înfricoșată”. Iar apostolul Petru a spus „va fi ziua strălucită”. Deci, ce a avut el în minte? Pentru credincioși, ziua aceea va fi ziua strălucită. Dar pentru necredincioși va fi tot ziua înfricoșătoare a Domnului. Deci, să împarți Scriptura în mod corect, să pui totul în legătura exactă a planului de mântuire... Nu puteți doar să spuneți: „prorocul a spus”, „prorocul a spus”. Trebuie să duceți [lucrurile] înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci.

Și până în ziua de astăzi, nu a trebuit să corectez niciun lucru. Am predicat peste zece mii de predici, în ultimii cincizeci de ani, dar eu predic numai ce pot predica din Cuvântul lui Dumnezeu. O singură corectură a trebuit să fac... Pentru că în 1966, când am invitat un frate din Tucson, ca să depună mărturie în adunări... eu urma să predic, iar el să depună mărturie despre ceea ce văzuse în adunările fratelui Branham. Am avut adunări în câteva orașe. De fapt între anii 1966-1967, aranjasem adunări în exact douăzeci și cinci de orașe, din Franța, Belgia, Olanda, Germania, Elveția, Austria... și în câteva adunări, fratele nostru preaiubit din Tucson a fost cu mine și a predicat, în diferite locuri, despre un calendar, accentuând acele lucruri. El a spus că „prorocul a văzut un calendar, a văzut cum paginile calendarului erau răsfoite și s-au oprit la anul 1977”. Astfel, în prima scrisoare circulară [fratele Frank zâmbește – n.ed.]... eu nu-mi puteam închipui că cineva ar putea spune povești; mă gândeam că toți oamenii sunt ca mine. Și am crezut că el spune adevărul, dar nu credeam că 1977 va fi sfârșitul. În orice caz, am publicat într-una din scrisorile circulare, această vedenie despre calendar. Dar nu eu o spuseseam, ci el. Și el era atât de convins de această învățătură... Iar în 1976, când a venit în Germania, eu i-am spus: „Frate preaiubit, 1977 va veni și va trece și nu se va întâmpla nimic”. Și știți de ce am spus aceasta? Pentru că la numai câteva săptămâni înainte de aceasta, când mergeam prin zona clădirii de misiune, așa cum voi auziți glasul meu, [am auzit]: „Robul meu, mergi pe terenul alăturat și dedică-Mi-l și construiește pe el, pentru că vor veni oameni din multe țări, care vor avea nevoie de cazare”. Terenul acela fusese un lagăr de prizonieri în al doilea război

mondial și era împrejmuit cu sârmă ghimpată. Astfel, a trebuit să ocolesc, ca să dedic locul pe care se află acum cele două clădiri. Dar pentru că glasul audibil, înfricoșător al Domnului, mi-a poruncit să cumpăr acest teren alăturat și să construiesc pe el, eu am știut în inima mea (aceasta se întâmpla în 1976)... când fratele acela a spus că în 1977 va fi sfârșitul, eu am spus: „Nu, va fi începutul unei etape noi în slujbă”. Și exact aceasta s-a întâmplat.

Eu spun aceste lucruri pentru că vă iubesc. Noi suntem o mare familie și Domnul a binecuvântat țara voastră ca pe nicio alta în Europa, iar frații care slujesc, lucrează împreună – astfel noi îi suntem recunoscători lui Dumnezeu. Nu este lucrarea mea, nu este lucrarea voastră, este lucrarea lui Dumnezeu.

Și cum am citit astăzi din 1 Ioan 4:4 și 6, dacă voi sunteți din Dumnezeu și dacă noi¹ suntem din Dumnezeu, un duh de unitate ne pune laolaltă, nu este nicio împotrivire. Astfel, înțelegem prin harul lui Dumnezeu, timpul în care trăim, putem așeza slujba fratelui Branham... Și, de asemenea, este foarte important de știut: voi cunoașteți mărturia fratelui Branham, lui i s-a spus: „Mesajul dat ție, va premerge a doua venire a lui Hristos”. Și el chiar a spus, în Porto Rico, în una din adunările cele mai importante: „Nu că eu voi premerge a doua Venire, ci mesajul pe care mi l-a dat Dumnezeu, va premerge a doua Venire”. Astfel, prin harul lui Dumnezeu, El Și-a luat slujitorul și prorocul, dar sunt frați în S.U.A., care cred că fratele Branham va învia din morți; ei o spun în mod deschis, ei predică că el va învia din morți, pentru că în 1950 el a făcut o afirmație: că „poporul lui Dumnezeu va fi adunat și poate numai patru săptămâni vor veni și vor pleca [sau: vor trece – n.tr.], apoi vor fi răpiți”. Din această unică afirmație, care nu a fost confirmată, care nu are vreun înțeles, ci a fost pur și simplu spusă, ei cred că fratele Branham va învia din morți, va avea o slujbă în cort, va fi aici [pe pământ] patru săptămâni și cred multe alte lucruri.

Eu o spun din nou: dacă nu există o făgăduință în Cuvântul lui Dumnezeu, nu poate exista o împlinire. Astfel, noi credem Cuvântul lui Dumnezeu și nu ce spun oamenii. Deci, slujba lui s-a încheiat. Dar celălalt argument este că Ioan Botezătorul a fost pe pământ când L-a prezentat pe Hristos. Lucrul acesta este foarte adevărat. Dar ei spun că „William Branham trebuie să fie pe pământ când se întoarce Domnul”. Acesta este un argument, nu învățătură biblică. Ioan Botezătorul nu mai era aici [în viață], când Hristos a murit pe cruce. El își făcuse lucrarea, el a pregătit calea, a pregătit poporul, dar apoi a fost luat să fie cu Domnul. Când a murit Hristos, el n-a mai fost aici [în viață]. Atunci de ce ar trebui să fie aici fratele Branham, când se întoarce Domnul? Pentru că Biblia spune în Isaia 28, că Domnul Își va încheia lucrarea Lui, nu un proroc, nu un om, ci El Însuși. El Și-a încheiat lucrarea Sa de creație și Își va încheia lucrarea Sa de răscumpărare.

---

¹ Mimica și gestul fratelui Frank arată că se referă la sine, ca slujitor al lui Dumnezeu – n.tr.

Deci există diferite învățături și oriunde merg eu pe pământ, există confuzie între cei ce cred mesajul. Și trebuie să am multă răbdare, să mă ocup de toate aceste învățături și să arăt fraților Cuvântul lui Dumnezeu. Cea mai nouă învățătură despre cele șapte tunete, este că „vor fi șapte bărbați renumiți și ei vor fi ca un tunet”. Acestea sunt păreri omenești. Și cele șapte tunete din cartea Apocalipsei 8, 9, 10, sunt [exprimă] judecăți. Da, când primul înger sună din trâmbiță, a treia parte din copaci vor fi arși, apoi a treia parte din mare se va face sânge... [Toate acestea] au loc după răpire, se petrec în vremea judecăților. Și după ce al șaselea a sunat din trâmbița lui, se amintește despre cei patru îngeri legați la râul Eufrat – aceasta îmi aduce aminte de Iran, de Irak – „*cei patru îngeri, care stăteau gata pentru ceasul, ziua, luna și anul acela*” ca să nimicească a treia parte a pământului. Apoi urmează anunțul din Apocalipsa 10:7, că atunci când îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va încheia taina lui Dumnezeu. Dar aceasta se referă la evrei, pentru că tot ce se întâmplă în [timpul] trâmbițelor și în vremea judecății, va avea loc după răpire.

Deci este de importanță capitală să așezi corect lucrurile lui Dumnezeu, să știi exact unde ar trebui să fie și de unde aparțin. Și aici trebuie să spunem ceea ce am citit astăzi: dacă frații sunt din Dumnezeu, vor asculta adevărul Cuvânt al lui Dumnezeu, pentru că, așa cum am citit în Scripturi, există Duhul adevărului și duhul rătăcirii – două duhuri diferite, care n-au nimic de-a face unul cu celălalt. Iar aceia care nu cred adevărul, vor trebui să creadă minciuna. Astfel că, este foarte important să credem adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Vă rog s-o luați în serios! Dacă nu credeți adevărul Cuvânt al lui Dumnezeu, sunteți condamnați să credeți minciuna. Nu există cale de mijloc. Dacă nu credeți ceea ce a spus Dumnezeu, Dumnezeu nici măcar nu vă vorbește. Cum ar putea să vă vorbească dacă nu credeți ce spune El?

Și numai după ce credem Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul ne este descoperit. Apoi, așa cum am spus deja, este necesară o chemare din partea lui Dumnezeu. Însă, în zilele apostolilor, în cartea Faptelor și de asemenea, în ultimul capitol din Romani, apostolul Pavel salută douăzeci și șapte de persoane. El scrie credincioșilor din Roma și amintește douăzeci și șapte de persoane. Dar niciunul din acești frați n-a avut o chemare directă, cum a avut Pavel. Timotei n-a avut aceeași chemare, dar el a avut parte în aceeași slujbă. Tit n-a avut aceeași chemare, dar el a avut parte în aceeași slujbă. Deci, după cum este scris în Apocalipsa capitolul 1, ceea ce i-a fost descoperit lui Ioan, robul lui Dumnezeu, a fost pentru toți robii lui Dumnezeu – deci Dumnezeu poate să folosească unul [singur], pentru toți ceilalți. Și aceasta este, iarăși, Matei 24 – noi toți dăm [mai departe] aceeași hrană, ca poporul lui Dumnezeu să aibă parte de ceea ce a pregătit El pentru noi.

De aceea, stați [împreună] cu frații voștri care slujesc cu Cuvântul lui Dumnezeu, nu permiteți să apară ceva care să provoace o problemă sau o

dezbinare. Rămâneți cu Cuvântul lui Dumnezeu, în voia lui Dumnezeu, iar când vedeți un frate binecuvântat, ar trebui să vă bucurați. Chiar dacă sunteți deja în slujbă, lăudați-l pe Dumnezeu, dacă El folosește deja pe cineva. Și niciodată să nu vă vorbiți de rău unii pe alții. Ci iubiți-vă unii pe alții, rugați-vă unii pentru alții și Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi! Mai ales cei care ați venit de departe, Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit!

Eu apreciez aceste trei zile, fie că a fost vineri în București, sau ieri și astăzi – va fi rod pentru veșnicie și mulți s-au decis pentru Domnul, ca să creadă Cuvântul lui Dumnezeu.

Fie ca Duhul Adevărului să fie peste voi, pentru că aceasta este făgăduința – Domnul nostru a spus: „*dacă nu Mă duc Eu, Duhul [Mângâietorul] nu va veni... dar dacă Mă duc, Duhul, care este Duhul Adevărului, va veni și va fi cu voi și vă va călăuzi în tot adevărul*”. Astfel, noi nu ne învățăm unii pe alții, ci pur și simplu ne încredem în Domnul, Îl ascultăm și facem lucrarea pe care El ne-a chemat s-o facem”.

Deci, așa cum am încercat să spun, nu voi Îi cereți lui Dumnezeu o însărcinare, sau o chemare – aceasta vine, vine în voia lui Dumnezeu. Deci, slujiți-L, ascultați-L, iubiți-i pe frații voștri care predică Cuvântul lui Dumnezeu și rugați-vă unii pentru alții. Și dacă nu ne vom mai revedea, vă voi vedea când vine Domnul. Dumnezeu să vă binecuvânteze!